

12.4.2024

Förvägrande av Veikkaus Ab:s penningsspel i Fastlandsfinland på grund av boningsort på Åland var direkt diskriminering

Sökanden ansåg sig diskriminerad som finsk medborgare på grund av sin boningsort, eftersom sökanden som är bosatt på Åland inte kan spela svarandens penningsspeltjänster via fysiska kanaler såsom t.ex. svarandens servicepunkter, butiker eller kiosker i Fastlandsfinland.

Således gäller saken inte spelande via internet.

Svaranden har tolkat lotterilagen så att svaranden, i och med att den obligatoriska identifieringen av spelare utvidgats, måste försäkra sig om att kunderna är bosatta i Fastlandsfinland. Förfarandet grundar sig således på kraven i lagstiftningen och beaktar den regionala dimensionen av lotterilagen samt den lika behandlingen av finska medborgare och andra personer i liknande fall.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att sökandens boningsort utgjorde en omständighet som gäller den enskilde som person och kan därmed likställas med de förbjudna diskrimineringsgrunder som nämns explicit i 8 § 1 mom. i diskrimineringslagen.

Eftersom sökanden inte hade haft möjlighet att använda svarandens fysiska penningsspeltjänster i Fastlandsfinland på grund av sin boningsort på Åland, ansåg nämnden att sökanden har behandlats på ett ofördelaktigare sätt än sådana personer som är bosatta i Fastlandsfinland genom att förvägras tillgång till svarandens allmänt tillgängliga tjänster. Därmed hade det i ärendet uppkommit ett antagande om direkt diskriminering.

Nämnden ansåg att det i lotterilagens 14 § 1 mom. uppställda identifieringskravets mål att förebygga och minska skadeverkningar som penningsspelandet eventuellt orsakar genom att säkerställa att begränsningar som ställts till spelandet förverkligas, i sig kan utgöra ett godtagbart syfte till särbehandling av personer.

Svaranden hade inte redogjort varför det är nödvändigt att dess kunder, vid spelande via fysiska kanaler, har stadigvarande boningsort i Fastlandsfinland för att svaranden ska kunna registrera och identifiera spelare samt uppställa kvantitativa och tidsmässiga begränsningar för spelare i syfte att förebygga och minska skadeverkningar som penningsspelande eventuellt orsakar.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att kravet på att sökanden måste ha stadigvarande boningsort i Fastlandsfinland vid konsumerande av svarandens tjänster inom Fastlandsfinland varken var tillbörligt eller nödvändigt för att uppnå syftet att förebygga och minska skadeverkningar som deltagande i lotterier ger upphov till. Samma syfte kan enligt nämnden uppnås genom någon annan metod som harmonierar bättre med principen om likabehandling. Medlen för att uppnå syftet hade därmed inte varit proportionerliga.

Nämnden ansåg att behovet att respektera det territoriella tillämpningsområdet för lagstiftningen i en annan stat eller region kan i sig vara ett godtagbart skäl för särbehandling av personer.

12.4.2024

Nämnden konstaterade dock att den aktuella saken handlade om att sökanden försökt konsumera penningstjänster inom Fastlandsfinland, där svaranden har ensamrätt att erbjuda penningstjänster. Svaranden hade inte påvisat hur erbjudandet av fysiska penningstjänster till sökanden vid bland annat svarandens servicepunkter, butiker eller kiosker skulle bryta mot kravet på att det territoriella tillämpningsområdet för lagstiftningen i en annan stat eller region ska respekteras.

Därmed ansåg nämnden att särbehandlingen av sökanden på grund av sökandens boningsort, när det gällde konsumerandet av fysiska penningstjänster inom Fastlandsfinland, varken var tillbörligt eller nödvändigt för att uppnå det ovannämnda syftet. Samma syfte kan uppnås genom någon annan metod som harmonierar bättre med principen om likabehandling. Medlen för att uppnå syftet hade därmed inte varit proportionerliga.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ansåg att svaranden inte hade upphävt antagandet av diskriminering och att svaranden hade behandlat sökanden i strid med diskrimineringsförbudet i 8 § 1 mom. i diskrimineringslagen. Nämnden förbjöd svaranden att fortsätta eller upprepa diskrimineringen samt förelade svaranden att inom en skälig tid vidta åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt diskrimineringslagen.

Nämnden rekommenderade att svaranden betalar 1 500 euro i gottgörelse till sökande.

(Omröstning 4–2)

(Ej lagakraftvunnen)

Ärendets fallbeskrivningar i sin helhet har publicerats på diskriminerings- och jämställdhetsnämndens webbsidor på finska och svenska:

http://vytltk.fi/fi/index/materiaalit/tapausselosteet_3/tapausselosteet2018.html

Ytterligare information: Diskriminerings- och jämställdhetsnämndens generalsekreterare

Juhani Kortteinen tfn. 0295 150 151, e-post: juhani.kortteinen@oikeus.fi

12.4.2024

DISKRIMINERINGS- OCH JÄMSTÄLLDHETSNÄMNDEN

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden är ett självständigt och oberoende rättsskyddsorgan som förordnats av statsrådet. Nämnden övervakar iakttagandet av diskriminerings- och jämställdhetslagen i privat verksamhet samt i offentlig förvaltning och affärsverksamhet. Till nämndens behörighet hör inte frågor som gäller arbetslivet om det inte är fråga om tillämpning av jämställdhetslagen.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämndens behörighet omfattar inte ärenden som gäller privat- och familjelivet eller religionsutövning.

Ärenden kan föras till nämnden av den som anser sig ha blivit diskriminerad eller utsatt för repressalier eller diskrimineringsombudsmannen eller en sammanslutning som främjar likabehandling. Ett ärende som är äldre än två år tas inte upp till prövning i nämnden, om det inte finns särskilda skäl till det.

I de ärenden som faller inom jämställdhetslagens tillämpningsområde kan ärenden föras till nämnden endast av arbetsmarknadscentralorganisation eller jämställdhetsombudsman.

Ett ärende som är anhängigt i domstol eller hos någon annan myndighet tas inte upp till prövning i nämnden.

Nämndens uppgift är att ge rättsskydd till dem som upplever sig ha blivit diskriminerade eller utsatta för förbjudna repressalier i anslutning till diskriminering.

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden kan förbjuda att fortsätta eller upprepa diskrimineringen eller repressalierna samt förena sitt beslut med vite och utdöma det.

Nämnden kan förelägga aktören att inom skälig tid vidta åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt diskrimineringslagen. Den kan även fastställa förlikning mellan parterna.

Nämnden kan inte förordna att gottgörelse eller annan ersättning betalas, men nämnden kan rekommendera att gottgörelse betalas till den som blivit utsatt för diskriminering eller repressalier.

Ytterligare kan nämnden ge utlåtande om tillämpning av diskrimineringslagen eller jämställdhetslagen på begäran av en domstol, diskrimineringsombudsmannen, jämställdhetsombudsman eller en annan myndighet eller förening.

Ändring i nämndens beslut kan sökas hos förvaltningsdomstolen.

Handläggningen av ansökan i diskriminerings- och jämställdhetsnämnden är avgiftsfri och nämndens expeditioner är avgiftsfria. Parterna betalar själva de övriga rättegångskostnaderna.

Närmare information om diskriminerings- och jämställdhetsnämnden: <http://yvtltk.fi/sv/index.html>

Diskriminerings- och jämställdhetsnämnden
PB 27
FI-00023 Statsrådet

Diskriminerings- och jämställdhetsnämndens e-post: yvtltk@oikeus.fi